

trajnost in brezciljnost življenja, ki z njima utemeljuje Schopenhauer svoj pesimizem, se ne oglašata iz „Gorskega Venca“. Trditvi o ničevosti življenja blizu je Negoševa trditev, da je življenje sen. *Dr. Fr. Ilešič.*

Slovanska stenografija. Od 7.—10. septembra 1907 je v Gradcu zboroval IV. mednarodni stenografski zbor (Gabelsbergov sistem), ki so se ga udeležili tudi Slovani. Srbe sta zastopala ministerijalni svetnik Milovanović in advokat Body iz Belgrada, iz Zagreba se je zborovanja udeležil prof. Stanko Miholić. Zanimivo je Miholićevo poročilo o novem slovanskem originalnem stenografskem sistemu Jos. Düricha, ki pomeni za Gabelsbergov sistem na slovanskih tleh „šah kralju“. Dürichov sistem je enoten slovanski sistem, ki ni sestavljen na podlagi katerega posebnega slovanskega jezika, marveč se primerno ozira na posebnosti vseh slovanskih jezikov. Miholić priznava, da se za sedaj Dürichov sistem pri Slovanih težko meri z Gabelsbergovim, a če bo poizkus samostalne slovanske stenografije brez uspeha, „vzroka ne bo iskati v nje nedostatku, marveč — nočem reči, v kineškem „copfu“ Slovanov — v prav slovanskem: *laisser faire — laisser passer.*“ *Dr. Fr. Ilešič.*

Slovenski pesniki v italijanskem prevodu. V Milanu izhaja že četrto leto ugleden mesečnik „Poesia“, ki priobčuje deloma v originalnem jeziku, deloma v italijanskih prevodih najboljša pesniška dela vseh narodov. Sotrudniki so mu najboljši italijanski literati, kakor G. Pascoli, G. d'Annunzio, Ada Negri, Pascarella, Trilussa in mnogi drugi, posebno francoski. Urednik mu je F. T. Marinetti, rodom Egipčan, pesnik in bogataš, ki je z dvajsetim letom dosegel doktorski diplom na „Sarboni“ v Parizu. (Glavno njegovo delo, spisano v francoskem jeziku je „Le roi Bombance“). V majski številki te revije so natisnjene pod skupnim naslovom „Poesie slovene“ tri slovenske pesmi v italijanskem prevodu, in sicer: „Urok“-Aleksandrova, „Meni se hoče!...“ O. Zupančiča, „Zvezdogledom“ — F. Prešerna. Prevode je preskrbel Luigi Crociato (L. Krisan), meščanski učitelj v Trstu in sam priznan italijanski pesnik. Prevodom sicer manjka one pedantne natančnosti v so-glašanju z originalom, kakor bi si je morda kdo želel, a to zato, ker so pesmi v istini „prepesnjene“, a to mojstrsko. Naj kažeta to dve kitici:

Urok — 2. kit.

„Tant' è il silenzio in tutto l' universo,
che si dilegua l' anima per esso;
e dei mondi che scivolano pel terso
senti l' attrito e un favellar somnesso“

„Meni se hoče“ — 3. kit.

„E all' uragano vorrei dar la truce
passione, e in fondo al mar ogni mia pena,
perchè l' anima pura nella luce
viva del sol in sua coscienza piena.“

Poleg vsakega prevoda so podane kratke biografske notice. Prelagatelj namerava priobčiti še nekatere cvetke našega umetnega pesništva v italijanskem prevodu, kar bi bilo spričo uglednosti in razširjenosti revije „Poesia“ le želeli.

F. Pl.